

Jeg skal endnu kun nævne, at jeg er gaaet ud fra, at det for Landboernes Vedkommende vilde være ret vanskeligt at naa til en Sondring af deres personlige Indkomst og den Indkomst, de have af deres Ejendom som saadan, og har derfor ment, at der for deres Vedkommende ikke skulde være Tale om en personlig Indkomstskat, men at denne betragtedes som erlagt i selve Formueskatten, idet man jo vistnok kan gaa ud fra, at der gennemgaaende ved Vurderingen af Landbrugsejendomme heller ikke strengt sondres mellem, hvad der er den egentlige Kapitalværdi af Ejendommen, og hvad der er den Værdi, som skyldes Ejerens personlige Arbejde.

Resultatet af denne hele Forandring vilde være, at Byerne kom til at svare en større Andel af de direkte Statsskatter, end de hidtil have gjort, og at dermed den Uligelighed, som særlig i Tidens Løb er fremkommen i det før nævnte Forhold, hvori de direkte Statsskatter bæres af Land og By, blev hævet, og jeg tror, at der herigennem vil tilvejebringes en mere ligelig Beskatning af By og Land, end det nu er Tilfældet, paa de direkte Statsskatters Omraade.

I sin Helhed tror jeg at turde udtale, at dersom de Forslag, der her fremsættes, blive gennemførte, vilde de tilvejebringe en Reform baade paa det kommunale og Statsskattevæsenets Omraade, som i betydeligt Omfang fyldestgør de Fordringer, der stedse ere blevne stillede til en Skatte-reform, og jeg tror at turde betegne disse Forslag som et godt Tilbud fra Regeringens Side, som det nu staar til Rigsdagen, om den vil modtage.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vilde blive omdelte.

Jeg giver saa Ordet til den højtærede Indenrigsminister, for at han kan fremsætte det af ham anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at fremsætte det anmeldte Forslag til Lov om Kommuneskat. Dette Lovforslag falder i 6 Afdelinger og indeholder kun Ændringer og Tilføjelser til de nugældende Regler for Kommuneskat. Den første Afdeling angaar Regler for personlig Kommuneskat, den næste for Næringsafgift til Kommunen, den tredje for Kommuneskat af Selskaber m. fl., den fjerde for kommunal Hartkornsafgift og kommunal Ejendomsskyld, den femte for Paaanke af Ligningsmyndig-

hedernes Afgørelse m. v. og den sjette visse almindelige Bestemmelser.

Med Hensyn til det første Afsnit er der ikke megen Anledning for mig til at komme ind paa Enkeltheder. Jeg skal kun nævne, at den Grænse af 4 Maaneder, som nu er fastsat for skattepligtigt Ophold i en Kommune, af Regeringen foreslaas sat til 3 Maaneder i Overensstemmelse med de Ønsker, som i den Retning i saa mange Aar og med saa stor Styrke ere gorte gældende særlig i det andet Ting. — Dernæst er der foreslaaet visse Bestemmelser om Skattepligt for Hustruer, som have Særindtægter, i Anledning af enkelte Retsafgørelser, som i den Henseende ere faldne, idet den nuværende Lovgivning mangler Bestemmelser om dette Forhold. — §§ 3—7 indføre for Kommuner uden for Kjøbenhavn med Hensyn til Personer som, efter at Skatteligningen er affattet, tilflytte Kommunen, de samme Regler, som nu gælde for Kjøbenhavn i Henhold til Loven af 1ste April 1887, og derefter skulde Til-lægsligningen kunne bortfalde i Kommunerne uden for Kjøbenhavn. Det er en Mangel, som er til Stede, og som man har følt, at der er Uoverensstemmelse mellem de kjøbenhavnske Regler og Reglerne uden for Kjøbenhavn i den af mig her angivne Henseende, og derfor har der allerede i en Aarrække været Overensstemmelse mellem Regeringen og Folketinget og i øvrigt ogsaa dette høje Ting om de Bestemmelser, der indeholdes i §§ 3—7. Jeg skal kun om § 7 bemærke, at der efter det tidligere Landstingsudvalgs Opfordring her er indført Regler om Skattepligt for et Dødsbo, der fortsætter en af den afdøde drevne Næring; man har gjort Bemærkninger herover og udtalt Ønsket om at faa afhjulpet den Mangel, som i den Henseende findes under de nu bestaaende Regler.

I § 8 komme vi til et vigtigt Forholds Ordning, nemlig til Bestemmelserne om, at der skal være Skattevedtægter i hver Kommune, og at der bør være ensartede Regler for Ligning paa Formue og Lejlighed i de forskellige Kommuner uden for Kjøbenhavn. Den Skala, som findes i Reglerne i nærværende Lovforslag, vil, som man vil se, naar man gør sig den Ulejlighed at regne den ud, befindes at være fra 1 til 4, saaledes altsaa, at under Hensyn til Formue- og Lejlighedsmomentet den samme Indtægt vil kunne blive beskatet med 1 Kr. og med 4 Kr., hvilket Regeringen har ment maatte være en tilstrækkelig høj Stigning, en stigende Skala